

مهلیت و توسعه

نوشته دکتر جلال مقدس

مقدمه:

پس از جنگ دوم جهانی تا سال ۱۹۸۹ میلادی، جهان میان سرمایه‌داری و کمونیسم، شمال و جنوب تقسیم گردیده بود، اما امروزه با محو شدن این تقسیمات قدیمی، تقسیمات جدیدی پدیدار گردیده است، «الوین تافلر»^۱ معتقد است: "از این پس جهان به دو بخش تنده و کند تقسیم خواهد شد."^۲ تمامی اقتصادها یا تنده هستند یا کند، همچنانکه ارگانیسم‌های ابتدایی، سیستم‌های عصبی کندی دارند و عکس العمل آنها در مقابل حوادث بسرعت عکس العمل سیستم کامل عصبی انسان نیست، همین امر نیز در مورد کشورهای توسعه نیافته و در حال توسعه (با سیستم اطلاعات کند) نیز صادق است، در کشورهای توسعه یافته، تکنولوژی پیشرفت، تولید را سرعت می‌بخشد؛ اما این کمترین تحول است، آهنگ این اقتصادها را سرعت داده‌ست‌دها در حداقل زمان، سرعت پردازش اطلاعات در سرتاسر نظام اقتصادی جامعه تعیین می‌کند. به همین جهت اقتصادهای تنده سریع‌تر از اقتصادهای کند ثروت و قدرت تولید می‌کنند.

در جوامع کند، سنتها، رسوم، جهل، حق انتخابی‌ای قابل قبول اجتماعی را محدود می‌سازند، ارتباطات ابتدایی و حمل و نقل محدود است، درنتیجه این دسته از جوامع قادر به رقابت با کشورهای تنده نیستند. هر قدر وقت ارزش پیدا کند از ارزش عوامل تولیدمثل مواد خام و نیروی کار کاسته می‌شود و فاصله بین کشورهای تنده و کند روز به روز زیاد و زیادتر می‌شود.

مسئول بر طرف کردن این نقیصه در کشورهای جهان سوم چه کسی است؟ پاسخ

1- Alvin Toffler

۲- الوین تافلر، جایگاهی در قدرت، ترجمه شهیندخت خوارزمی (تهران: ناشر، مترجم کتاب، ۱۳۷۰) ص ۶۷۵

روشن و واضح است نخبگان جامعه، دولتمردان، مدیران، اشخاصی که اداره امور کشور را بهره دارند و موظفند با هدایت و رهنمودهای صحیح، تهیه استراتژیهای قابل قبول، آن چنان طرح و برنامه طولانی مدت بر مبنای ضرایط علمی یا ادراک و پیش خود تهیه و تنظیم نمایند که قادر باشند در دوران بحران و در این زمانه که تغییرات سریع محیط درونی و برونی جامعه را فراگرفته، در این عصر دگرگوئیهای ساختار نظام اجتماعی، اقتصادی و سیاسی، در عصر تحولات ناگهانی و پیش‌بینی ناپذیر، عصر کمیابی و بحران انرژی و منابع اولیه، در عصر محدودیتها و آزادگیهای محیط زیست و عکس‌العملهای طبیعت در برابری خردیها و حرص و آز انسان معاصر و بالاخره در عصر عصیانهای اجتماعی، سیاسی و فرهنگی با کلیه مسائل و مشکلات به مقابله پردازند و جامعه را در جاده پیشرفت و ترقی هدایت کنند.

با عنایت به مقدمه فوق بحث ما دارای دو مفهوم اساسی خواهد بود ۱- مدیریت

۲- توسعه . ابتدا هر واژه را جداگانه بررسی می‌کنیم و سپس تعامل و ارتباط آن دو را

بایکدیگر مورد توجه قرار می‌دهیم.

مدیریت

می‌سازد." در طول تاریخ بندرت پدیده‌ای چون مدیریت ظاهر گردیده است که یک چنین آثار سریع و عظیمی داشته باشد، زیرا "در کمتر از یکصد و پنجاه سال بافت و ساخت اقتصادی جهان را دگرگون کرده است".^۳ از ابتدای رشد پدیده مدیریت وظایف اصلی مدیریت که عبارت از، طرح‌ریزی و برنامه‌ریزی، سازمان دادن، انگیزش و رهبری، نوآوری و تحول و بالاخره کنترل می‌باشد^۴ ثابت مانده است؛ اما کیفیت کار، ارزش‌های مشترک، ساخت صحیح سازمان،

سیاری از پژوهشگران که موضوع رشد و توسعه در کشورهای کند (عقب مانده) یا جهان سوم را بررسی و تحلیل می‌کنند، معتقدند که علت عقب ماندگی این کشورها نه کمبود سرمایه، نه منابع، نه کمبود نیروی انسانی ماهر و کارگر متخصص نه فضا و جا و مکان، بلکه عدم وجود مدیران شایسته و کارآزموده در این کشورهاست. یکی از فلاسفه ایران، "استاد مرتضی مطهری" معتقد است: "مدیریت قوی است که از ضعیف‌ترین ملت‌ها قویترین ملت‌ها را

^۳- ابوالفضل صادقپور، "دانش مدیریت نرم افزار پیشرفت"، مدیریت دولتی، (تهران: مرکز آموزش مدیریت دولتی، دوره جدید شماره ۱۲، ۱۳۷۰) ص ۷۰

^۴- جلال مقدس، ابوالفضل صادقپور، نظریه جدید سازمان و مدیریت و علم مدیریت، (تهران: انتشارات فروردین چاپ ۵ / سال ۱۳۶۹) ص ۵۳

این نوع انتخاب یکی از نتایج انقلاب صنعتی بود که به پیدایش طبقه مدیران حرفه‌ای انجامید و به زبان دیگر مالکیت را از مدیریت جدا ساخت. جدا شدن مدیریت از مالکیت علاوه بر تغییر شکل سازمانهای صنعتی، بازرگانی و اداری سبب شد که سطح زندگی مردم بهتر، قدرت خرید بیشتر، تولید افزون‌تر و بالاخره کارآبی سازمان بهتر از سابق گردد. تغییراتی که در جهان مدیریت از قرن ۱۹ میلادی به بعد بوقوع پیوست، در قالب دو فلسفه فکری مختلف انجام پذیرفت، اگر ساده‌ترین تعریف را برای مدیریت که همان "انجام دادن کار به وسیله و از طریق دیگران است"^۵ عرضه کنیم، دو عامل مشخص می‌شود اول: انجام دادن کار. دوم: وجود انسان برای اجرای آن کار، بر مبنای چگونه برخورد کردن با این دو عامل (انجام دادن کار، انسان) مکاتب گوناگونی بوجود آمده است که هر کدام تکیه و تأکید را بر یکی از دو عامل فوق گذاشته‌اند، تعدادی تأکید بر انجام دادن کار، گروهی بر رضایت انسان و عده‌ای ترکیب هر دو عامل یعنی انجام دادن کار و انسان.

گروهی که تأکید را بیشتر بر انجام دادن کار گذاشته‌اند، به پیروان مکتب مدیریت علمی^۶ و کلاسیک‌ها مشهورند و تعدادی که تأکید را بیشتر بر رضایت انسان دارند، به پیروان مکتب روابط انسانی^۷ مشهورند.

آموزش و پرورش پرسنل تغییر فاحشی نموده است زیرا نیروی کار افراد غیرماهر به نیروی کار افراد بسیار تحصیل کرده و متخصص تبدیل شده است.

توجه خاص و منظم به بررسی مدیریت از پدیده‌های قرن حاضر بوده و زیرینای آن در قرن ۱۸ و ۱۹ ساخته و مهیا گردیده است. مهمترین عاملی که در توسعه افکار مدیریت و پیدایش اصول، نظریه‌ها و مکاتب گوناگون مؤثر افتاده است، انقلاب صنعتی، پیشرفت تکنولوژی و ماشینیسم است. توسعه تکنولوژی و اختراعات گوناگون تأثیرات شگرفی بر صنعت و بازرگانی و اصول اداره بر جای گذاشت، به طوری که پس از مدتی سازمانهای کوچک جای خود را به سازمانهای کاملاً "متفاوت با آنچه قبل" وجود داشت "سازمان بزرگ" واگذار کرد. اداره کردن سازمانهای بزرگ از طرف سرمایه‌داران و سرمایه‌گذاران به عهده اشخاصی محول گردید که در بسیاری از موارد حتی سهامی در آن سازمان نداشتند و فقط به دلیل برخورداری از دانش مدیریت و یا اطلاع از فن اداره کردن امور، به این سمت برگزیده شدند. چنین مدیرانی که در کار خود حرفه‌ای بودند، توانایی هم آهنگ کردن و تسهیل کار دیگران را داشتند و می‌توانستند نظریات نهایی صاحبان سازمانهای بزرگ صنعتی، بازرگانی و اداری را که همان ارائه سود و خدمت بود تأمین کنند.

۵- جلال مقدس، مجتبی کاشفی، مدیریت، (تهران: انتشارات فروردین، چاپ ۵، سال ۱۳۶۹) ص ۵۰

این مکتب در اتحاد جماهیر شوروی سابق تحت عنوان نهضت "استخانویسم" شهرت یافت.

برای روشن شدن با طرز فکر و نحوه تأکید آنان به یکی یا هر دو عامل فوق، هر مکتب را به طور خلاصه مورد بررسی و مدافعه قرار می‌دهیم، ناگفته نماند که بررسی کلیه جوانب هر مکتب به زمان و حوصله بیشتری نیاز دارد که امید است چنین فرصتی در آینده بدست آید.

مکتب روابط انسانی

در دهه سوم قرن بیستم میلادی، تعدادی از پژوهندگان مدیریت بر آن شدند که رابطه بین افزایش تولید و درنتیجه رضایت کارگران را مورد بررسی قرار دهند، زیرا عنوان می‌کردند که رضایت انسان را بسادگی با پول نمی‌توان بdst آورد. متغیرهای دیگری وجود دارد که باید در شناخت آنها کوشید. برای این منظور متوجه آزمایش‌های علمی شدند که این آزمایشها دو سال به طول انجامید، معموقترین آزمایش آنها به نام رابطه نور و تولید است و به این نتیجه رسیدند که نقش عامل اجتماعی در افزایش تولید از نقش پول و اضافه دستمزد بیشتر است، علاوه بر آن پیروان این مکتب معتقد شدند، هرقدر کارکنان سازمان راضی‌تر باشند و احتیاجات روحی آنها بهتر برآورده شود، بازده و کارآیی سازمان بیشتر خواهد شد، به عبارت دیگر گروههای غیررسمی و رهبر غیررسمی با استقرار تورم یا هنجار اجتماعی⁸ باعث بالا رفتن تولید و درنتیجه سود کارفرما و دستمزد کارگر هم می‌شود⁹ و هر دو طرف راضی خواهند بود.

مکتب مدیریت علمی

در اوائل قرن بیست مکتب جدیدی بوجود آمد که آن را مکتب مدیریت علمی شناختند، زیرا برای اولین مرتبه شیوه‌های محاسباتی در تولید ارائه گردید و عدد و رقم مطرح شد، کانون توجه این مکتب بیشتر به دو زمینه زیر مربوط می‌گردد:

الف - جامعه چگونه می‌تواند سطح بهره‌وری صنعتی را افزایش دهد؟

ب - وسیله و شیوه انگیزش کارکنان بیشتر تابع چه عواملی است؟¹⁰

پیروان این مکتب معتقدند که با افزایش تولید سود کارخانه فزونی می‌یابد و به همین دلیل نیز باید همه کسانی که در تولید اضافی نقش داشته‌اند، به نحوی از آن بهره‌مند شوند. بدین ترتیب تضاد فکری⁹ بین کارگر و کارفرما کاهش پیدا می‌کند و هر دو بهره‌مند می‌شوند، کارفرما با سود بیشتر و کارگر از مزد بیشتر.

8- Frederick W.Taylor, Scientific Management (N.Y. Harper Row, Publishers INC. 1947).

9- Conflict

10- Social Norm

11- F.G. Rothlisberger Willam J.Dixon Management and worker Cambridge Mass Harward University Press 1939.

این مکتب از اصل ادغام که عبارت از این است که پرسنل در محلی گمارده شوند تا با به انجام رسانیدن هدف سازمان بتوانند به هدف شخصی خود نیز جامه عمل پوشانند، استفاده شود.

بزرگترین تفاوتی که بین این مدل مدیریت و دیگر مکاتب وجود دارد، این است که در چنین سازمانهایی کارکنان سازمان برنامه کار و نحوه اجرای آن را تعیین می کنند، چون پرسنل شخصاً "در انتخاب برنامه اجرایی کار و تا حدودی در تعیین هدف دخالت داشته‌اند، خود را متعهد و مسئول به انجام رسانیدن هدف می‌دانند، همین امر موجب خواهد گردید که نحوه عمل بر مبنای کارگروهی و مشورت انجام پذیرفته و حداکثر نتیجه بدست آید. علاوه بر آن پیروان این مکتب معتقدند که تضاد فکری بین کارکنان و مدیریت نه تنها ناپسند نیست بلکه خوب و قابل قبول است. وجود تضاد فکری در سازمان و جامعه باعث بوجود آمدن تحول، دگرگونی و نوآوری گردیده و سبب می‌شود هم‌آهنگی سازمان با تغییرات و دگرگونی محیط داخلی و خارجی سازمان بهتر به انجام برسد درنتیجه سازمان و یا جامعه با تجدید حیات^{۱۴} می‌تواند بقای همیشگی را دارا باشد.

فلسفه قبول تضاد فکری بین کارکنان و کارفرما سبب می‌شود که سازمانهای اجتماعی از حالت یک سویی و یک بعدی به حالت چند سویه و چندبعدی

همان طور که ملاحظه شد در این مکتب برخلاف مکتب مدیریت علمی بیشتر بر عامل انسانی و رضایت انسان از دیدگاه عامل اجتماعی تأکید گردید تا نیل به هدف یا اهداف سازمان، پیروان این مکتب نیز معتقد بودند که تضاد فکری بین کارفرما و کارکنان باید وجود داشته باشد و هر کس برخلاف هنجار اجتماعی گروه حرکت کند، باید از گروه خارج شود.

مکتب ترکیبی یا دید سیستمی

پیروان این مکتب را عقیده بر این است که بررسی و مطالعه سازمان وقتی کامل می‌گردد که نظرات دو مکتب علمی و روابط انسانی با یکدیگر ترکیب شود و ضمن توجه به اهداف سازمان رسمی به برآورده کردن احتیاجات کارکنان نیز توجه گردد. به عبارت دیگر عمل ادغام^{۱۵} انجام شده، ادغام اهداف سازمان و اهداف انسانها کار ساده و آسانی نیست پیروان این مکتب راه حل‌هایی برای آشتی دادن دو خواسته متصاد اندیشیده‌اند، معروفترین آنها شبکه مدیریت^{۱۶} است، در این مدل منظور این نیست که هدف سازمان را از نظر کمیت و کیفیت مورد بررسی قرار دهیم، یا احتیاجات پرسنل را صدرصد برآورده کنیم بلکه منظور این است که درجه علاقه‌ای را که مدیران در قواره‌های مختلف مدیریت برای به انجام رسانیدن دو عامل دارند، مورد بحث قرار گیرد. در حقیقت در

مبدل شوند و توجه مدیران به سازمان، تفکر سیستمی قسمتهای آن را یک به یک و جداگانه بررسی کنیم طبیعی است "مجموعه اطلاعات بدست آمده چیزی مجزا از سیستم مورد نظر یعنی ماشین نخواهد بود، پیروان این طرز فکر که بانی اصلی آن "رنه دکارت"^{۱۶} فرانسوی است به اجزاء گرا^{۱۷} مشهورند.

تا سال ۱۹۳۵ میلادی پیروان مکتب اجزاء گرا سازمانهای اجتماعی و جوامع انسانی را سیستم بسته تلقی کرده و معتقد بودند که سیستمهای اجتماعی^{۱۸} مانند سیستمهای مکانیکی ارتباطی قابل توجه با محیط بیرونی خود ندارند و به علت طبیعت ساکن و ثابت خود آمادگی قبول تحول و دگرگونی را ندارند، این گونه سیستمهای هیچگونه تضاد فکری را به هر ترتیب که باشد، بین کارکنان و کارفرمایان قبول ندارند و معتقدند که همگی باید هنجارهای اجتماعی و معیارهایی که از پیش تعیین و مشخص گردیده بپذیرند و هر یک کاملاً نقش خود را با توجه به شرح شغل و شرح وظیفه و روابطی که در سازمان وجود دارد بازی کنند، بنابراین هیچ انحرافی از آنچه قبل^{۱۹} طرح ریزی گردیده قابل پذیرش نیست. این گونه سیستمهای بنابر اصل دوم قانون ترمودینامیک^{۲۰}، بازخورد مثبت^{۲۱}، و با انتروپی^{۲۲} همراه بوده و بتدریج به سوی بسی نظمی،

بررسی سازمان در چهارچوب تفکر و دید سیستمی و کل گرایی^{۲۳} باشد.

بررسی و تجزیه و تحلیل سازمانها از دیرباز مورد توجه بوده است، از زمانی که مدیریت به عنوان یک نظام علمی راه خود را در قلمرو علوم اجتماعی و سیاسی گشود، ابزار تحلیل مسائل سازمان و مدیریت دائمًا دستخوش دگرگونی و تکامل بوده است. پیروان مکتب مدیریت علمی و روابط انسانی برای شناسایی و بررسی مسائل سازمانی به ابزارهایی چون ساخت رسمی سازمان، شرح وظیفه، شرایط احراز شغل، دستورالعملها و روشهای، قوانین و مقررات و بالاخره اهداف از پیش تعیین شده توسل می‌جویند، طبیعی است تحلیل هر یک از اینها به طور مجرد و انتزاعی، بررسی را دچار سردرگمی و آشفتگی می‌نماید و به نتیجه‌ای که باید برسد، نمی‌رسد، این روش در بررسی علم فیزیک و دیگر علوم مصدق دارد و برای بررسی و مطالعه یک سیستم فیزیکی می‌توان از آن بهره گرفت. برای مثال اگر بخواهیم ماشینی را مورد مطالعه قرار دهیم، کلیه اجزاء و

15- Holism

16- Rene Descart

17- Reductionism

۱۸- سیستم - عبارت از مجتمعی از عناصر که با وابستگی متقابل به یکدیگر منظمه واحدی را تشکیل می‌دهند.

۱۹- اصل دوم قانون ترمودینامیک: هر تحول طبیعی که از حالت تعادلی شروع شده و به حالت تعادلی دیگر خاتمه باید تابع این اصل است.

20- Positive Feed back

21- Entropy

توضیح: انتروپی یعنی مرحله رکود و از بین رفتن شکل و کیفیات ظاهری اجسام

می آید که چطور امکان دارد یک سیستم اجتماعی را مورد بررسی قرار داد آیا باید طرز فکر حالت سکون^{۲۴} را قبول کرد و توجه به اصل دوم قانون ترمودینامیک، با بازخورد مثبت و انتروپی نمود و یا حالت تعادل پویا^{۲۵} بازخورد منفی و انتروپی منفی^{۲۶} را مورد توجه قرار داد؟

در حالت دوم گرایش برس و مدیران به روش سیستم باز و کل گرایی معطوف می‌گردد، زیرا سیستمهای اجتماعی سیستمی است که بقاء آن بستگی کامل به پذیرش دگرگونی و هم‌آهنگ شدن با محیط خارج دارد تا بتواند به مرز تجدید حیات برسد.

بازخورد مثبت در مقابل بازخورد منفی
بازخورد یکی از مفاهیم اصلی و واژه جدید مدیریتی است، نقش اصلی آن در نوآوری، تحول و دگرگونی اثربخشی^{۲۷} و کارآیی^{۲۸} سازمانهای اجتماعی و جوامع است، بهترین تعریف برای بازخورد همان عودت دادن قسمتی از انرژی یا اطلاعات صادره به واردہ سیستم می‌باشد، به طورکلی بازخورد را به دو دسته می‌توان تقسیم نمود:

اختلال و نهایتاً "نابسامانی هدایت شده و ازین خواهد رفت.

اما امروزه به این نتیجه رسیده‌اند که سازمانهای اجتماعی را نمی‌توان به ترتیبی که یک سیستم مکانیکی را مورد مطالعه قرار می‌دهند بررسی نمود، زیرا مجموع قسمتهای کوچک سازمان برابر با کل سازمان نخواهد بود حاصل آن بزرگتر یا کوچکتر از مجموع قسمتها می‌باشد.^{۲۹}

تعریف این گروه از سیستم چنین است که^{۳۰}: "سیستمهای از مجموعه‌ای از عناصر مشکل به هم تشکیل گردیده که وقتی این عناصر با یکدیگر ترکیب شوند، واحد کلی را بوجود می‌آورند که به دلیل کنش متقابل این عناصر در یکدیگر منجر به پیدایش ویژگیها و کیفیات عملکردی‌ای می‌شود که در ذات عناصر اولیه وجود نداشته است".

پیروان این شیوه تفکر معتقدند که در عمق تمام پدیده‌ها یک سلسله اصول و ضوابط وجود دارد که رفتار عمومی سیستمهای را تعیین می‌کند و نگرش همه جانبه به کل نظام و تعیین امکانات و محدودیتهای آن از "باید"‌های شناخت است. پس این سوال پیش

22- Tota < S > Total

۲۳- سیروس تهرانی، "مروری بر نظریه‌های معاصر مدیریت"، مدیریت دولتی، (تهران: مرکز آموزش مدیریت دولتی، شماره ۱۵ سال ۱۳۷۰) ص ۳۵

24

25- Dynamic - Equilibrium

26- Negative Entropy

27- Effectiveness

28- Efficiency

بازخورد منفی و بازخورد مثبت

اجرا درآوردن آن رابطه‌ای داشته باشند عمل نماید، در این صورت با بازخورد منفی روبرو هستیم. دیگر زود پز بهترین نمونه‌ای از طرز کار بازخورد منفی می‌باشد. در دیگر درصورتی که فشار داخل دیگر بیشتر از قدرت مقاومت جدار دیگر باشد باعث انفجار دیگر می‌شود که در این صورت باعث زیان جرماناپذیری خواهد شد. یعنی باعث انفجار دیگر می‌شود. برای جلوگیری از بروز حادثه، با استقرار سوپاپ اطمینان و استقرار سیستم بازخورد منفی می‌توان با خارج کردن بخار (فشار اضافی) از داخل دیگر یعنی محدود کردن فشار، از انفجار جلوگیری کرد.

طبیعی است که مفهوم بازخورد در سازمان اجتماعی و جامعه همان نقش اجرای موازنی یا تعادل پویا را بازی می‌کند و بهترین ابزار برای کنترل است. وقتی که از اصطلاح تعادل پویا صحبت می‌کنیم، منظور این است، زمانی که سیستم اجتماعی می‌خواهد دچار اختلال بشود به وسیله بازخورد منفی نابسامانی کنترل و به حالت تعادل دست پیدا می‌کند. یعنی زمانی که نابسامانی از محیط خارج به سیستم تحمیل می‌شود، سیستم در مقابل این نابهنجامی مقاومت می‌کند (هم‌آهنگ با خارج می‌شود) و بلا فاصله حالت عادی به خود می‌گیرد.

فرض کنید که بدن انسان در مقابل سرمای شدید قرار گیرد، سیستم بدن برای مقابله با این عمل ناخواسته به فعالیت افتاده و باگردش سریع خون و

بازخورد مثبت : زمانی که اطلاعات از محصول (صادره سیستم) جهت تعیین هم‌آهنگی و انطباق با استاندارد یا معیار مشخص شده فرستاده شود و تغییری در برنامه یا بازده نداشته باشد در این صورت بازخورد ما مثبت است. معمولاً در بازخورد مثبت رابطه بین علت و معلول رابطه‌ای است خطی که با افزایش یک عامل، عامل دیگری نیز افزایش داده خواهد شد. فرض کنید که از دماسنجه جیوه‌ای بخواهیم برای اندازه گیری دمای آب استفاده کنیم هر قدر دمای آب بیشتر باشد، صعود جبوه در لوله دماسنجه جیوه‌ای بیشتر خواهد بود. در چنین حالتی هیچگونه تغییری در استانداردها، معیارها، برنامه‌ها و بالاخره اهداف بوجود نخواهد آمد. در روش شناخت تحلیلی پیرو و مکتب اجزاء گرا، نتیجه کار قابل پیش‌بینی و امکان پیش‌داوری وجود دارد، بدین معنی که اگر واقعه X بوقوع پیوندد واقعه Y به طور قطع بوقوع خواهد پیوست، یعنی حداقل دادوستد با محیط خارج، یا عدم قبول تحول و دگرگونی. در چنین سیستمی فقط به جنبه مادی انسان توجه می‌شود و وسیله‌ای است برای بانجام رسانیدن هدف.

اما در بازخورد منفی، مسئله نوع دیگری است، زمانی که دستگاه بر عکس حالت اصلی و یا در جهت مخالفی که طراحی شده است، عمل نماید و باعث کاهش یا افزایش محصول، تغییری در استانداردها، اهداف و برنامه‌های سازمان که با استقرار هدف یا به

سازمانهای اجتماعی و جوامع باید هماهنگ با دنیای جدید و دگرگونیهایی که در محیط خارج از سازمان به وجود می‌آید به پیش بروند.

قبول تحول و تغییر امروزه یکی از بزرگترین عوامل بقاء و تجدید حیات سیستمهای اجتماعی است، همان طور که قبلاً^{۲۹} بیان شد، سیستمهای اجتماعی را نمی‌توان به روش تحلیلی مورد بررسی قرار داد، باید طرز فکر سیستمی را در موقع بررسی ملحوظ داشت. اکثر دانشمندان علوم اجتماعی بر این باورند که سیستمهای باز یا اجتماعی دائماً در تغییر هستند، اجزاء آن گاهی بایکدیگر ترکیب می‌شوند و گاهی به نحوی از بین می‌روند، هیچوقت همان طوری که در روز اول بنیانگذاری شده برجای نمی‌مانند.

اگر تحولات درونی و برونی نتوانند سیستم را از بین ببرند و سیستم بتواند ثبات خود را حفظ کند، این ثبات همان ثبات دائم خواهد بود، مانند کشتی که در اقیانوس طوفانی و در تلاطم امواج به راست و چپ، جلو و عقب منحرف می‌شود ولی هیچگاه تعادل خود را از دست نمی‌دهد، هر لحظه کشتی نتواند تعادل خود را حفظ و به حالت اولیه برگرد بدون شک در اقیانوس متلاطم غرق گشته و اثری از آن بجای نخواهد ماند. کلیه پیشرفت‌های بشریت از عصر حجر تا زمان حاضر که زمان اطلاعات نامگذاری شده است از قوانین توسعه جامعه پیروی کرده‌اند، ممکن است در گذشته ناآگاهانه در توسعه جامعه قدمی برداشته

هدایت آن به زیر پوست بدن تلاش می‌کند که حرارت را همان ۳۷ درجه نگه دارد، در این حالت می‌گوییم که بدن در حالت طبیعی است. هرگاه بدن قادر نباشد که چنین تعادلی را برقرار کند در این صورت شخص از حالت طبیعی خارج و محتاج مراجعت به پزشک برای استقرار مجدد موازنۀ در بدن می‌شود که با تزریق آمپول یا آشامیدن مایعات و یا خوردن داروهایی که پزشک تجویز می‌کند موازنۀ برقرار می‌شود. از دید تئوری این حالت را حالت ثبات می‌گویند. قبل از بررسی واژه ثبات لازم است مشخصات سیستمهای باز با تفکر بازخورد منفی را فهرست وار بیان کنیم. در سیستمهای باز، روش شناخت کلگرایی، رابطه علت و استقرار انtrapوپی منفی، ثبات و تمایل به حفظ سکون سیستم و بالاخره تضمین بقاء و تجدید حیات حادث می‌شود، ارتباط متقابل با محیط به نحو احسن وجود دارد بالاخره نابرابری جمع اجزاء با کل اجزاء و بهره‌گیری از انرژی هم افزایی^{۲۹}

ثبات دائم^{۲۰}

تعدادی از مدیران و جامعه‌شناسانی که با تغییر و دگرگونی هم آهنگ و موافق هستند از بکارگیری مفهوم تعادل پایدار و ثبات دائم به علت آنکه فکر می‌کنند مانعی برای به وجود آوردن تغییر و دگرگونی است دوری می‌جویند. مسئله تغییر و دگرگونی یکی از بزرگترین مسائل سازمانهای اجتماعی است.

برابر افزایش ظرفیت تولیدی و توسعه با افزایش درآمد ملی و درآمد سرانه معادل گرفته شد. به این ترتیب اصطلاح رشد، توسعه اقتصادی و نوسازی به تناوب در نوشهای توسعه به جای یکدیگر به کار گرفته شد.^{۳۳} به عبارت دیگر توسعه یک سویه و یک جانبه در مفهوم توسعه اقتصادی دیده شد و همه مفاهیم توسعه در توسعه اقتصادی خلاصه گردید. این مسئله چه در دنیا کمونیستی و چه در دنیا سرمایه‌داری مورد توجه بود و هر دو قطب، اقتصاد رازیربنای توسعه فلمنداد کردند. "آقای دکتر حسن حبیبی" در پانزدهمین کنفرانس اروپا چنین بیان کرد:

"بدین سان تقریباً تمامی جهان از توسعه فرهنگی و اجتماعی غافل ماند، فروپاشی نظام مارکسیستی و کمونیستی نشان می‌دهد که ملت‌هایی که زیر سلطه این نظام بودند از جهات فرهنگی و اجتماعی توسعه کمتر بهره برده‌اند و در نظام رقب نیز مسائلی که در حال حاضر مطرح است به خوبی بیان می‌دارد که فقر اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی بخش قابل توجهی از این جامعه‌ها را نیز دربر گرفته است و یک‌سونگری در توسعه اقتصادی نتیجه مورد ادعا یا انتظار این جامعه‌ها را، یعنی توسعه جامع را به ارمغان نیاورده و عدالت اجتماعی را حکم فرمان‌ساخته است"^{۳۴}

بنابراین توسعه را می‌توان مجموعه فعالیتها

می‌شده ولی امروزه جهان در موقعیتی است که کلیه تغییرات را به هر نحوی که امکان داشته باشد، باید کنترل نمود و با چشم باز به توسعه سازمانهای اجتماعی و جوامع همت گماشت. همچنانکه در مقدمه این مقاله بیان گردید تهیه و تنظیم طرحهای توسعه به عهده مدیران، دولتمردان، نخبگان جامعه است. حال که وظیفه آنان مورد بررسی قرار گرفت، بد نیست توجهی به توسعه و تأثیرات اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی آن داشته باشیم.

توسعه چیست؟

اصطلاح توسعه در معنای جدید آن تنها پس از جنگ جهانی دوم فرا گیر شد، این اصطلاح واژه ترقی را که بیانگر انسان امروزی است و همچنین باروازه تکامل را که کاربرد اجتماعی دارد با خود همراه دارد، توسعه به معنای خروج از لفاف^{۳۵} است، نخستین نظریه پردازان توسعه پس از جنگ جهانی دوم که بعداً نظریه‌هایشان به نام نظریه نوسازی^{۳۶} مشهور شد، بر آن بودند که این لفاف همان جامعه ستی و ارزش‌های این جامعه است. از این رو در مباحث اولیه، توسعه متراff نوسازی تلقی گردید، و به مرور توسعه را فقط در قالب توسعه و رشد اقتصادی تلقی می‌کردند، به عبارت دیگر رشد و توسعه را یکی دانسته‌اند، رشد اقتصادی

دارای بافت ناهمگن قومی باشد تنازعهای قومی و نژادی را تشید می‌کند.

در توسعه هر جامعه‌ای یک سلسله آثار مثبت و منفی ظاهر می‌گردد، مزایا و مضار آن بستگی به برخورد انسانها با توسعه دارد. اینکه چگونه جامعه می‌خواهد درگیر توسعه شود و چه راه حل‌هایی در اختیار دارد، همه مشکلی است که باید مدیران در حل آن بکوشند، نوسازی و توسعه فراگرد دلخواه نیست، جامعه در صنعتی شدن یا نشدن چندان اختیاری ندارد، اما اختیار دارد که خوب یا بد صنعتی بشود.

چه راه حلی برای این مشکل وجود دارد، بهتر نیست که انسانها را آگاهانه علاقه‌مند به تغییر و دگرگونی و بالاخره اجرای طرحهای توسعه بنمایم، نباید از نظر دور داشت که انسان خوپذیر است و در برابر هر نوع تغییری از خود عکس العمل نشان می‌دهد، هرچه تغییر بیشتر باشد، عکس العمل شدیدتر است.

این عکس العمل‌ها به صورت پرخاشگری، نارضایتی، نگرانی، ترس و بالاخره مقاومت ظاهر می‌شود، مدیران جامعه و سیستمهای اجتماعی باید بنوعی بر این گونه مقاومت‌ها غلبه کنند. یکی از راههایی که پیش روی موجود است آگاه نمودن انسانها از طریق آموزش و فراگیری است.

آموزش و توسعه

مدیران جامعه باید تلاش کنند که نسل جدید

برای هدایت جامعه در جهت ایجاد شرایط مطلوب زندگی براساس نظام ارزش موجود مورد پذیرش جامعه تعریف کرد. پس توسعه طیفی از تغییرات به هم پیوسته در جهت تأمین نیازهای رو به گسترش جامعه است، به عبارت دیگر توسعه فراگردی است که شرایط زندگی نامطلوب را به شرایط مطلوب تبدیل می‌کند.^{۲۵}

باتوجه به تعریف فوق، فراگرد توسعه، فراگردی است عینی^{۲۶} و ذهنی^{۲۷}، در تعریف توسعه نمی‌توان تعریفی جامع عینی نمود، مگر آنکه تا حدی متکی به ارزشهای جامعه مورد بحث باشد. باید توجه داشت که هر یک از شاخه‌های علوم اجتماعی بر یکی از وجوده این فراگرد توسعه توجه دارند، اقتصاددانان افزایش درآمد سرانه در ماه را هدف می‌گیرند، جامعه‌شناسان به تکثیر و تنوع نهادها علاقه‌مندتر، سیاسیون به افزایش مشارکت مردم در امر تصمیم‌گیری و دگرگونی در نهادهای قدرت جامعه توجه دارند و روانشناسان به انعطاف‌پذیری ذهنی و همدلی توجه نشان می‌دهند.

دانشمندان و پژوهشگرانی که برای توسعه مطالعه کرده‌اند، کم و بیش به آثار منفی و مخرب آن هم اشاره داشته‌اند، معمولاً "توسعه باعث افزایش تنشها و کشمکشهای اجتماعی و سیاسی می‌شود درنتیجه کمتر جامعه‌ای است که پس از یک دوره سریع توسعه با اغتشاش روبرو نشده باشد و در صورتی که جامعه

۳۵- دکتر علی اسدی، "جامعه‌شناسی و توسعه" مدیریت دولتی، تهران: (انتشارات مرکز آموزش مدیریت دولتی شماره ۸، ۱۳۶۹) ص ۵۳
36- Objective

که سالها کسب کرده‌اند، در سیستم جدید از دست خواهد داد، به همین جهت است که اکثر اشخاصی که با تحول موافقند آنها بی هستند که در سیستم جدید اعتبار بیشتری کسب خواهند کرد.

کمبود اطلاعات: بیشتر کسانی که با تحول هم آهنگی ندارند، کمبود اطلاعات آنها نسبت به سیستم جدید است. اگر انسانهای درگیر با طرحهای توسعه در جریان امور قرار گیرند مسلمان "در صد مخالف آنها به حداقل کاهش پیدا خواهد کرد به طور کلی قبل از اجرای هر طرح توسعه و با اجرای هر طرح توسعه و با اجرای طرح تحولی، مدیران باید مسئله را از دیدگاه کارکنان و انسانها مورد تجزیه و تحلیل قرار دهند و عکس العمل آنها را بررسی کنند و تا جایی که امکان دارد از تعداد مخالفین بکاهند.

۲- آموزش پرسنل برای اجرای طرحها
افزایش مهارت‌ها و تواناییهای جامعه، مستلزم اولویت دادن به آموزش علوم و تکنولوژی به صورت رسمی و غیررسمی است. نظام آموزشی جامعه باید برنامه‌های آموزشی را با مراحل مختلف توسعه و انتقال تکنولوژی هم آهنگ نماید. در هر مرحله از انتقال تکنولوژی مهارت‌ها و تواناییهای خاصی مورد نیاز است که بخش عمده آن از طریق نظام آموزشی تأمین می‌شود.

"هرقدر درجه صنعتی شدن در یک جامعه بالا

آماده قبول تغییر و دگرگونی باشند، تجارت گذشته کافی نیست، انسانها باید بیاموزند که چگونه تحقیق و تفحص نمایند و حقایق را کشف کنند، در این جوامع آموزش کلید پیشرفت و توسعه است، انسانها باید همه چیز را فراگیرند، زیرا بسیاری از حقایق باقی مانده از گذشته‌گان دیگر مشکل‌گشایی نیست، جامعه امروز جامعه‌ای است عینی، نوگرا، انعطاف‌پذیر^{۳۸} جستجوگر و شکاک. انسانها باید بیاموزند چگونه طرحهای توسعه را به مرحله اجرا بگذارند و مدیران باید بیاموزند که چگونه مقاومت مخالفان با تغییر را درهم بشکند.

۱- مقاومت در مقابل تغییر

این طور به نظر می‌رسد که اکثر کارکنان سازمانها با اجرای تغییر مخالف هستند و در مقابل تحول مقاومت می‌کنند، عواملی که سبب مخالفت پرسنل با طرحهای توسعه می‌شوند، عبارتنداز، تأثیرات اقتصادی، تأثیرات روانی و کمبود اطلاعات.
تأثیرات اقتصادی: کارکنان ممکن است این طور تصور کنند که تحول در امور تکنولوژی باعث خواهد شد که تخصصی را که وی طی سالها تجربه و آموزش اند و خودش اند و خودش اند و درنتیجه نتواند خود را با تکنولوژی جدید هماهنگ سازد و در امر معاش خود دچار اشکال شود.

تأثیرات روانی: تحول در سیستم ممکن است این فکر را برای کارکنان ایجاد کند که آنها اعتباری را

لازم را برای اجرای طرحهای توسعه ندارند و آماده کردن آنها برای اجرای توسعه^۴

ج - بازسازی آن دسته از مردم که تخصص لازم برای اجرای طرحهای توسعه ندارند و آماده کردن آنها برای بازسازی تخصصی و قبول طرحهای توسعه.

د - آموزش بلندمدت: به منظور افزودن کارآبی، تغییر در رفتار و شخصیت پرسنل سیستم‌های اجتماعی برای اینای نقشی که در آینده به عهده آنها در سیستم گذارده خواهد شد.

علاوه بر انواع آموزش‌هایی که باید طراحی و برای اجرای موفقیت‌آمیز توسعه بکار رود، نکات مهم زیر در اجرای طرح توسعه در خور توجه و بررسی است.
الف - مشارکت دادن مسئولان اجرای طرحهای توسعه در طراحی دوره‌ها و دروس دانشگاهها برای همسوکردن فعالیتهای توسعه.

ب - اجرای برنامه‌های پژوهشی صنایع از طریق آزمایشگاههای مرکز آموزش عالی و واگذاری پژوههای تحقیقی و پژوهشی به دانشگاهها.

ج - مشورت گرفتن از دانشگاهیان در سازگاری بین تکنولوژی وارداتی و توسعه تکنولوژی بومی.

د - اتکاء به متخصصین داخلی به منظور افزایش اعتماد به نفس جهت اجرای طرحهای توسعه.

ه - مبادله فرهنگی و استفاده از فرصت‌های آموزشی

برود به مهارت‌های بیشتر مدیریت احتیاج پیدا می‌شود. توسعه را باید اداره کرد و تربیت نیروی انسانی و ظرفیت‌های مدیریت از پایه‌های اساسی توسعه محسوب می‌شوند. اهمیت مدیریت در فراگرد توسعه آنقدر زیاد است که می‌توان ماشین توسعه را به ارابه‌ای تشییه کرد که یک چرخ آن تکنولوژی و چرخ دیگر آن مدیریت است^۵.

روشهای آموزش: اجرای طرحهای توسعه زمانی با موفقیت همراه خواهد بود که رفتار انسانها با رفتار جامعه هم‌مان باشد یا که تغییر نماید. انسانها موجوداتی هستند با تواناییهای بالقوه نامحدود که این تواناییها می‌توانند تحت نظام و برنامه‌ریزیهای آموزشی و پرورشی صحیح به تدریج به فعل درآید و جوامع انسانی مربوط را از موهبتی قابل توجه برخوردار نماید. به طور خلاصه روشهای آموزش به شرح زیر باید مورد توجه قرار داده شود.

الف - آموزش افراد جامعه برای هم سوکردن شکاف بین نخبگان جامعه و تحصیل کرده‌ها و مردم. به عبارت دیگر ایجاد نگرش علمی بر باورهای فرهنگی جامعه به منظور قبول آنکه هر حادثه معلومی دارد، هر علت یا عللی قابل کشف است و این کشف باید از طریق علمی صورت بگیرد و متکی به سنت‌های موجود جامعه که مانع توسعه است نباشد.

ب - بازسازی آن دسته از مردم که تخصص

(۱۳۶۸) - ابوالحسن قیمی، "استراتژی توسعه و تکنولوژی مناسب"، مدیریت دولتی، (تهران: مرکز آموزش مدیریت دولتی شماره هفتم،

ص ۸۳

فرهنگی، توسعه شکل نخواهد گرفت علاوه بر تجدید نظر در نظام آموزش و پرورش تغییرات زیر در باورهای فرهنگی لازم و یکی از ارکان توسعه بشمار می‌رود.

- اعتقاد و باور فرهنگی به برابری انسانها.
- اعتقاد و باور فرهنگی به لزوم احترام به حقوق دیگران.
- اعتقاد و باور فرهنگی به لزوم نظم پذیری جمعی.
- اعتقاد و باور فرهنگی به آزادی سیاسی.^{۴۱}

اگر ملتی هویت فرهنگی خود را که تلاش فرنها و تجربه سالهای زندگی گذشتگان است از دست دهد، هیچ زمانی توسعه پیدا نخواهد کرد و اگر توسعه بوقوع پیوندد، دوام و بقاء، نخواهد داشت. می‌دانیم که هویت ملی و فرهنگ ملی هر کشور مجموعه متضادی از آراء و عقاید هستند، بنابراین برای تحول فرهنگی راه حل در این نهفته است که با بررسی در فرهنگ جامعه مشکلها و ویژگیهای مناسب را یافته و آن را تقویت و بر کل فرهنگ حاکم کرد. هنر برنامه‌ریز توسعه و هدایت کننده جامعه این است که با حفظ هویت ملی در فرهنگ خود جامعه جستجو کند و اجزای مناسب را بیابد و تعریف کند و اجزای نامناسب را بتدریج تضعیف نماید. توسعه نیازمند هویت مستقل فرهنگی است، هیچ کشوری بدون داشتن هویت مستقل فرهنگی توسعه پیدا نکرده است.

برای تربیت متخصص در رشته‌های مختلف صنعتی.

هویت ملی و توسعه

اجرای طرحهای توسعه به طور کلی و توسعه فرهنگی به معنی اخص کلمه به معنی گستین از سنتهای گذشته نیست، زیرا سنت‌ها ذخیره گذشته جامعه است. توسعه باید بر مبنای گسترش ستها و تجارت گذشته انجام گیرد نه براساس نفی آنها، توسعه فراگردی است که در آن ستها و تجارت گذشته از تو و براساس نیازها و شرایط تازه باز اندیشی و بازسازی می‌شود و از این طریق جامعه خود را بارور می‌کند و تواناییها شکوفا می‌شود. همیشه مفهوم هویت ملی و فرهنگی یک جامعه در مقابل توسعه و استمرار طرح جدید قد علم می‌کند و حل این مشکل در سطح جامعه خالی از اشکال نیست، زیرا یافتن راهی به منظور احیاء میراث گذشته و حفظ هویت ملی از یک سو و گرایش به جهانی شدن فرهنگ و قبول تکنولوژی جدید از سوی دیگر تلاش‌های زیادی را در آینده طلب می‌کند که یکی از مسایل حاد هر کشوری است که بخواهد توسعه را به مرحله اجرا بگذارد.

حل این مشکل ایجاب می‌کند در نظام آموزش و پرورش، ارتباطات، اطلاعات و انتقال علوم و تکنولوژی یعنی سه حوزه اصلی که با توسعه در ارتباط است اساساً تجدید نظر شود، بدون بازسازی

۴۱ - حسین عظیمی، "توسعه، فرهنگ، آموزش" اطلاعات سیاسی اقتصادی، (تهران: مؤسسه اطلاعات، شماره یکم سال ۱۳۶۹) ص ۴۴

درونى و برونى سازمان را ایستا فرض مى کردن و آمادگى تغییر و دگرگونی را آن طور که باید و شاید نداشتند. اما در زمان حاضر مدیران بیشتر به محیط متغیر، سیستم باز، انتروپی و بازخورد منفی توجه دارند و تلاش می کنند با بهره گیری از دو مکانیزم خودتنظیمی و خودتطبیقی جامعه را با تغییرات محیط سازگار و جامعه را برای مواجهه با آن آماده سازند. به همین جهت است که می گویند مدیران امروزی که بیشتر به نام مدیران استراتژیک معروف شده اند، مدیرانی باید باشند، آینده نگر، انطباق پذیر، خلاق و پویا. به عبارت دیگر مدیران امروزی راه و روش ثابتی را در پیش رو ندارند، مدیرانی هستند روش ساز، که رویه های خود را دائماً در عمل در محک تجربه، آزمایش و آنها را با بازخوردهای جدید ارزیابی و تصحیح می کنند. این امر مستلزم آن است که قدرت تخیل و ذهن مبتکر و نوآور داشته باشند و مسائل را از دیدگاه هایی بینند که تا کنون دیده نشده و بتوانند از طریق تجسم آینده علائم را قبل از وقوع حوادث دریافت کنند، آنها را تفسیر، فرصت ها و تهدیدات را از درون آنها پیدا کنند. ولی این کار امکان پذیر نمی گردد مگر آنکه مدیران از اشتباه کردن بیش از حد واهمه و ترس نداشته باشند اهل خطر کردن باشند، پیچیدگی و ابهام مسائل را پذیرند و با آن کنار بیانند زیرا وقتی مسائل پیچیده می شوند دیگر وضوح

مدیران و توسعه

تعدادی بر این باورند که انسان دچار بیماری تغییر است، این بیماری اساساً ناشی از ناتوانی انسان در انطباق خود با شرایط در حال تغییر است. زیرا انسان میل به پایداری و تداوم دارد، از طرف دیگر تغییر فراگردی است که از راه آینده بر بشر هجوم می آورد، بشر سرعت به سوی آینده پرتاب می شود، لذا تغییرات ناشی از شتاب روزافزونی است که آینده دارد بر انسان امروز تحمل می کند، این پدیده را "الوین تافلر"، محقق آینده نگر "شوک آینده" خوانده است^{۴۲}

این شوک ناشی از حجم عظیم تغییرات در زمانی کوتاه است: یعنی از ترکیب دو عامل، حجم و گستردۀ وسیع تغییرات در فرصت کم برای انطباق با آن.

اگر انسان و جامعه را یک سیستم بدانیم، طبیعی است هر سیستمی دو مکانیزم برای حفظ خود در یک وضعیت تعادل ناپایدار دارد یکی مکانیزم خودتنظیمی^{۴۳} و دیگری خودتطبیقی^{۴۴} است.

مکانیسم اول برای پایداری و تداوم سازمان و مکانیسم دومی سازگاری جامعه را با محیط برونى و درونی میسر می سازد. مدیران جامعه می توانند از این مکانیسم برای بتا و تجدید حیات جامعه بهره گیرند. در گذشته مدیران به علت برآوردهای ذهنی و توجه به طرز فکر سیستم بسته، انتروپی و بازخورد مثبت محیط

۴۲- الوین تافلر شوک آینده، ترجمه شهیندخت خوارزمی، (تهران - ناشر: مترجم، ۱۳۷۰)

ژئوپولیتکی، و بین المللی ایجاد می‌کند که مدل توسعه و رشد هر کشوری با کشور دیگر متفاوت باشد، مثلاً "در یک کشور جمعیت مسئله حاد است، در کشور دیگر تکنولوژی مسئله حیاتی است، در کشور سوم

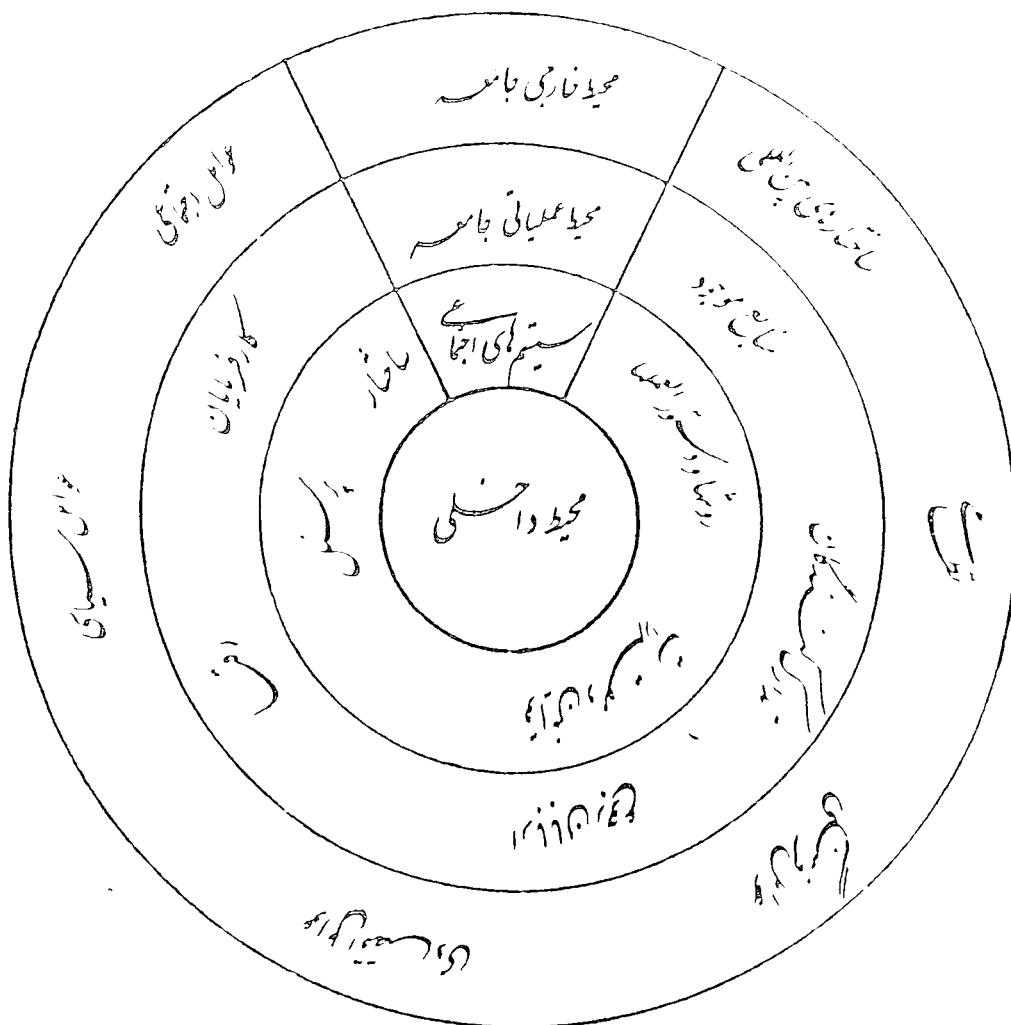
باید روند شهرنشینی تسريع شود، در کشور چهارم این روند لازم است معکوس شود. از این جهت

برنامه‌ریزی توسعه در کشورها باید بر حسب شرایط خاص آن کشور تدوین گردد. نمودار زیر نشان دهنده

روشنی خود را از دست می‌دهند، برخورد عاطفی با مسائل نداشته باشند و تلاش کنند برای حل مشکلات و ارائه طرحهای توسعه به راه حلهای عقلی و منطقی متوجه شوند.

مدلهای توسعه

تنوع کشورهای در حال توسعه یعنی تنوع در ستها، نظامهای اقتصادی، منابع، نیازها، موقعیت

اطلاعات مورد استفاده مدلها از پایین به بالا تهیه و تنظیم گردد.

۶- توجه به اندیشه کلگرایی و سیستم بازبین معنی که اثر یک تغییر در دیگر جهات جامعه و علاقه، سنت و فرهنگ جامعه در مقابل اثر تکنولوژی وارداتی و تهاجم فرهنگی مورد بررسی و مدافعت قرار گیرد.

مدل فوق، نشان می‌دهد مدیرانی که در سطوح عالی سیستمهای اجتماعی و جامعه قرار گرفته‌اند به نام مدیران استراتژیک نامیده می‌شوند، بر مبنای تجزیه و تحلیل محیط برونی و درونی و تعیین نقاط ضعف و قوت، فرصت و تهدیداتی که بر جامعه اثر گذاشته و خواهد گذاشت، تصمیمات استراتژیکی که متنج به تعیین اولویت‌های اهداف در سطح ملی می‌گردد اتخاذ و سپس با ارائه خط مشیها و برنامه‌های طولانی مدت مراحل اجرایی اهداف را فراهم کند به نحوی که جامعه قادر باشد با توجه به طرز فکر خود تنظیمی و خود تطبیقی به حد خوداتکایی برسد.

بدون شک دانش مدیریت استراتژیک که پیشرفت‌ترین مباحث علمی را دربر می‌گیرد همانند کلیدی است برای پیشبرد و توسعه کشور.

نحوه تجزیه و تحلیل کردن محیط برونی و درونی جامعه براساس عوامل سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، اعصابی و بین‌المللی را نشان می‌دهد، به طور کلی نوسازی با توسعه فراگیر بیش از همه جنبه آینده‌نگری برخوردار است، که هدفهای آن را رفاه اقتصادی، پویایی سیاسی، تساوی اجتماعی، شکوفایی فرهنگی و علمی تشکیل می‌دهد و باید به عنوان فراگرد بروزنزا با ویژگیهای اقلیمی و فرهنگی و منابع کشور انطباق داده شود.

مدلهای توسعه به هر شکل و عنوان باید به چهار اصل هدایت کننده زیر استوار باشد.

- ۱- همیشه انسان در هسته مرکزی قرار گیرد، حمایت از محیط زیست امری است حیاتی هر چند به تنها یی هدف نیست اما این خود همچون رشد اقتصادی یک وسیله است.

- ۲- در مدلها جدید باید از تکنولوژی‌های عاری از آسیبهای محیطی (فرهنگی و زیستی) بهره گرفته شود.

- ۳- مدلها توسعه باید بر اصل مشارکت استوار باشد، به اجتماعات محلی اجازه داده شود تا کنترل منابع طبیعی خود را بدست گیرند و سعی شود

فهرست منابع

- ۱- الوبن تافلر، جابجایی در قدرت، ترجمه شهیندخت خوارزمی، (تهران، ناشر، مترجم کتاب ۱۳۷۰)
- ۲- الوبن تافلر، شوک آینده، ترجمه شهیندخت خوارزمی، (تهران، ناشر، مترجم، ۱۳۷۰)
- ۳- ابوالحسن فقیهی، استراتژی توسعه و تکنولوژی مناسب، مدیریت دولتی، (تهران، مرکز آموزش مدیریت دولتی شماره ۷، ۱۳۶۸)
- ۴- سیروس تهرانی، "مروری بر نظریه‌های معاصر مدیریت" مدیریت دولتی، (تهران، مرکز آموزش مدیریت دولتی شماره ۱۵ سال ۱۳۷۰)
- ۵- ابوالفضل صادقپور "دانش مدیریت نرم افزار پیشرفت، مدیریت دولتی، (تهران، مرکز آموزش مدیریت دولتی ۱۳۷۰)
- ۶- جلال مقدس، ابوالفضل صادقپور، نظریه جدید سازمان و علم مدیریت، (تهران: انتشارات فروردین چاپ ۵، ۱۳۶۹)
- ۷- جلال مقدس، مجتبی کاشفی، مدیریت، (تهران: انتشارات فروردین چاپ ۵، ۱۳۶۹)
- ۸- دکتر حسن حبیبی "اداره امور دولتی و توسعه پایدار" پانزدهمین کنفرانس اروپا، (تهران: ۱۰-۱۷ آبان ماه ۱۳۷۲)
- ۹- حسین قاضیان، "توسعه پایدار" اطلاعات اقتصادی و سیاسی، (تهران، مؤسسه اطلاعات، سال هفتم شماره ۳ و ۴)
- ۱۰- حسین عظیمی، توسعه، فرهنگ، آموزش "اطلاعات سیاسی - اقتصادی، (تهران: مؤسسه اطلاعات شماره یکم ۱۳۶۹)
- ۱۱- دکتر علی اسدی، "جامعه‌شناسی و توسعه" مدیریت دولتی، (تهران: مرکز آموزش مدیریت دولتی شماره ۸، ۱۳۶۹)
- 12- Fredrick W Taylor, Scientific Management, (N 1), Harper Row, Publishers INC (2947)
- 13- F.J. Rothlisberger, William J. Dixon, Management and Worker, (Cambridge, Mass Harvard University Press 1939).
- 14- Samuel C. Certo, J. Paul, Strategemgt. / (Mcgraw Hill INC 1990).